

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/114/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219201518
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1219201518.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: Bratislavská správcovská spoločnosť, s.r.o., IČO: 36 838 209, so sídlom Rusovská cesta 36, Bratislava, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., IČO: 36 860 662, so sídlom Bajkalská 13, Bratislava, proti žalovanému: BSS, spol. s.r.o., IČO: 17 311 918, so sídlom Rebarborova 47, Bratislava, zastúpeného: JUDr. Erik Šablatúra, advokát so sídlom Holíčska 13, Bratislava, o zaplatenie 1.667,14 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.7.2022, č.k. 10C/18/2019-287, jednomyseľne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi sa **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie (výrok I.) žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.) a žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 43,30 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., a to po právoplatnosti uznesenia (výrok III.)

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) a § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a vecne tým, že vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým zobral žalobu späť, bolo konanie zastavené. Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil, avšak nesúhlasil s tým, aby súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a navrhol aby súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 257 C.s.p. a z dôvodov hodných osobitného zreteľa priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania iba sčasti. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol tak, že z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby žalovanú sumu uhradil, čím procesne zaviniel zastavenie konania, podľa § 256 ods. 1 C.s.p. priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % žalobcovi. Neaplikáciu ust. § 257 C.s.p. odôvodnil tým, že podanie žalovaného zo dňa 3.10.2019 bolo urobené ešte pred úhradou pohľadávky vo výške 2.000,- eur zo dňa 13.10.2019 (o 10 dní skôr), preto nemôže ísť o nadbytočný úkon ako tvrdil žalovaný a vo vzťahu k podaniu žalovaného zo dňa 29.9.2021 uviedol, že sa jedná len o doplnenie vyjadrenia žalovaného zo dňa 3.10.2019 a žalovaný nebol na predmetné vyjadrenie vyzvaný. Z toho dôvodu mal súd prvej inštancie za to, že žalovanému nevznikli trovy konania v dôsledku pasivity žalobcu. Navyše sa jedná o podania, ktoré sú nehospodárne a za ktoré by žalovanému náhradu trov konania nepatrila ani v prípade jeho úspechu vo konaní.

3. Proti výroku II. o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) Cs.p., t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci. Žalovaný namietal, že vo vyjadrení k späťvzatiu žaloby uviedol, že súhlasí s návrhom žalobcu na späťvzatie žaloby a zastavenie konania podľa ust. § 144 C.s.p. v spojení s ust. § 145 ods. 1 a nasl. C.s.p. avšak rozporoval návrh žalobcu, aby mu bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100% a navrhol súdu aby priznal žalobcovi trovy konania len sčasti. Dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 C.s.p. a len čiastočného priznania trov konania bolo, že žalobca mal vedomosť o úhrade platby žalovaným v sume vo výške 2.000 eur už dňa 13.10.2019, ale návrh na späťvzatie žaloby a zastavenie konania podal na súd až po 33 mesiacoch, teda až 22.4.2022 a za uvedené obdobie (33 mesiacov) produkoval do konania podania zo dňa 3.10.2019 a 29.9.2021. Zároveň poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.2.2009, sp. zn. 4M Cdo 2/2008 a zo dňa 28.1.2010, sp.zn. 2M Cdo 17/2009. Žalovaný s dôvodmi neaplikácie § 257 C.s.p. uvedenými v bode 10. napadnutého uznesenia nesúhlasil, keďže podľa jeho názoru súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil podanie žalovaného zo dňa 29.9.2021 ako nehospodárne, nakoľko išlo o podanie bez výzvy súdu. Uviedol, že išlo o doplnujúce vyjadrenie k vyjadreniu zo dňa 3.10.2019, pričom na takéto doplnujúce podanie má žalovaný právo, keďže nebolo rozhodnutím súdu ukončené dokazovanie vo veci a z pasivity bol žalobca prebudený práve obsahom doplnujúceho vyjadrenia, ktoré mohlo mať za následok jeho neúspech v konaní. Ďalším dôvodom pre priznanie trov konania žalobcovi len sčasti, ktorým sa súd prvej inštancie nezaoberal, bolo nekonanie žalobcu, ktorý sa nepokúsil so žalovaným mimosúdne dohodnúť na úhrade dlhu, resp. zaslal pred podaním žaloby na súd žalovanému výzvu na úhradu dlhu (predžalobná výzva), aby bola sporná vec medzi stranami vyriešená pokojnou cestou. Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu, aby zrušil výrok II. napadnutého uznesenia a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a priznal žalovanému proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, t. j. v rozsahu 100%.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 379, § 380 C.s.p. v spojení s § 470 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Podľa § 256 ods. 1 písm. C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Ustanovenie § 257 C.s.p. predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 C.s.p.) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 C.s.p.). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. (Komentár k Civilnému sporovému poriadku, doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kol., str. 940)

9. Odvolací súd v preskúmvanej veci nevzhliadol dôvod pre použitie § 257 C.s.p., ktorého aplikáciu navrhol žalovaný. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď boli naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Môže ísť o skutočnosti súvisiace s priebehom konania, ako aj o skutočnosti existujúce mimo konania (najčastejšie pomery strany). Z uvedeného preto vyplýva, že zmyslom ustanovenia § 257 C.s.p. je, že v prípade preukázania dôvodov hodných osobitného zreteľa môže súd rozhodnúť o náhrade trov konania tak, že nezaviazne neúspešnú stranu, alebo stranu ktorá zavinila vznik trov konania, aby tieto trovy nahradila protistrane.

10. Z argumentácie žalovaného v podstate vyplýva, že v dôsledku nečinnosti žalobcu (ktorý včas nezobral žalobu späť) mu vznikli nadbytočné trovy, a to v súvislosti s podaniami zo dňa 3.10.2019 a 29.9.2021. Vo vzťahu k podaniu žalovaného zo dňa 3.10.2019 je nepochybne správny záver súdu prvej inštancie, že ide o podanie vykonané žalovaným pred úhradou žalovanej sumy (ktorý záver žalovaný v odvolaní nerozporoval žiadnymi konkrétnymi odvolacími námietkami), to znamená, že nemôže ísť o nadbytočný úkon žalovaného v dôsledku pasivity žalobcu. Pokiaľ ide o podanie zo dňa 29.9.2021, aj v tomto prípade súd prvej inštancie správne uzavrel, že ide len o doplnenie vyjadrenia žalovaného

zo dňa 3.10.2019, na ktoré nebol súdom vyzvaný, preto nemožno hovoriť o nehospodárnom úkone žalovaného v dôsledku pasivity žalobcu. Odvolací súd na okraj poznamenáva, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaný sa v duplike zo dňa 3.10.2019 vyjadril k replike žalobcu, následne dňa 13.10.2019 zaplatil žalovanú pohľadávku, podaním zo dňa 30.3.2020 zobral späť svoju vzájomnú žalobu a podaním zo dňa 29.9.2021 doplnil svoje vyjadrenie zo dňa 3.10.2019. Z uvedenej chronológie úkonov žalovaného vyplýva, že žalovaný sa vyjadroval k meritu veci (popierajúc nárok žalobcu) v čase, keď žalovanú pohľadávku uhradil; nie je teda zrejmé, v čom mala spočívať účelnosť podania zo dňa 29.9.2021 a akú účinnú obranu malo toto podanie v spore predstavovať. Ak žalovaný argumentoval tým, že obsah uvedeného podania mohol mať za následok neúspech žalobcu v konaní, ktorý po uvedenom podaní vyvinul aktivitu (v podobe späťvzatia žaloby), odvolací súd poznamenáva, že predovšetkým oznámenie o uhradení žalovanej pohľadávky (ktoré nebolo predmetom podania žalovaného) by mohlo predstavovať účinnú obranu žalovaného, nakoľko práve skutočnosť uhradenia žalovanej pohľadávky v prípade pokračovania sporu zo strany žalobcu by nevyhnutne viedla k zamietnutiu žaloby. Bez ohľadu na uvedené je záver súdu prvej inštancie o absencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, splnenie ktorých je potrebné pre aplikáciu ust. § 257 C.s.p., správny.

11. V súvislosti s ďalším argumentom žalovaného, týkajúcim sa nečinnosti žalobcu (absencia pokusu o mimosúdnu dohodu, nezaslanie predžalobnej výzvy) odvolací súd naopak upriamuje pozornosť na konanie žalovaného, ktorý si dlhodobo neplní svoje povinnosti vyplývajúce mu z vlastníctva bytu a nebytového priestoru v bytovom dome, spočívajúce v úhradách spojených s užívaním bytu a nebytového priestoru. Uvedené vyplýva z dôkazov, ktoré predložil v konaní sám žalovaný - oznámenia o výsledku písomných hlasovaní ohľadom podania návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby záložného veriteľa - vlastníkov bytov a nebytových priestorov, a to v roku 2017 aj v roku 2018. Za danej situácie by podľa názoru odvolacieho súdu nebolo v súlade s požiadavkou na spravodlivé usporiadanie veci vyžadovať od žalobcu vyvíjať aktivitu smerujúcu k mimosúdnu usporiadaniu veci, resp. k zaslaniu predžalobnej výzvy, a to pod hrozbou nepriznania mu nároku na náhradu trov konania.

12. Odvolací súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti výroku II. o trovách konania. Súd prvej inštancie rozhodol správne, pretože podľa citovaných zákonných ustanovení účinných v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ak súd zastavuje konanie, napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, zaoberá sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv tým, či niektorý z účastníkov (strán sporu) zavinil, že konanie muselo byť zastavené. V prípadoch, v ktorých bolo zastavenie konania zavinené účastníkom (stranou sporu), súd prizná ostatným účastníkom (druhej strane) náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. Z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný po podaní žaloby uhradil žalovanú sumu, čím procesne zavinil zastavenie konania, pričom zároveň neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, splnenie ktorých je predpokladom pre aplikáciu § 257 C.s.p., vznikla mu v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi.

13. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania zohľadňujúc skutočnosť, že mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).